

Nu spira alla blommor

Folksong from Finland, lyr. Ebba. Westberg

1 Nu spi - ra al - la blom - mor, nu grön - ska, grön - ska äng och lid. Nu
2 Kam - ra - ter in - nan allt är slut, och li - vet skilt oss år, så
3 Så sä - ga vi åt det som var, ett lev - nads - långt far - väl. Vi
4 Men en gång ef - ter lån - ga år, vi ta - ga bo - ken fram; Där

är det al - la löf - tens för - un - der - li - ga tid. Vår
låt oss sam - las en mi - nut till tack och till: för - låt! Så
skil - jas, men vi lämna kvar ett styc - ke av vår själ. Men
lig - ger blom - man som i - går, fast den är hölj d i damm. Den

ung - doms - tid är löf - te, som öd - mjukt spi - rar ur en bön. Blott Gud kan gi - va
låt oss räk - ka än en gång en vän - lig hand åt det som går! Fram - för oss lig - ger
det, som var oss kärt i - går, det är lik - väl ej helt för - bi, ty min - ne - na från
min - ner om ett län - ge - se'n en tid för - utan harm och svek; Den har en doft av

vård och växt åt al - la vå - rens knopp och frön. Så lys, du vå - rens
ti - den lång, och da - gar läggs i - hop till år. Så må vårt hjär - ta
ung - doms - år, de dö ju ic - ke för - rän vi. Så låt oss min - nas
ung - dom än, fast kan - ske att dess färg är blek. Så tack för allt! Nu

sol - sken. Vår väg en stund, en stund än - nu. Ty mod och hjär - te -
än en gång, för allt det gam - la - a slå, för - rän vi stän - ga
utan agg! Var gam - la o - för - rätt är glömd. Så blir en blom - ma
låt oss gå till ka - amp och ä - ve - en - tyr! Det fin - nes dock en

(4)
- gläd - je kan in - gen ge som du.
allt igen och vän - da oss att gå.
utan tagg, i li - vets stam - bok gömd.
himmel blå, och det är Gud som styr.